

I år går Wallquist-priset till journalisten och författaren Margareta Andermo.

Margareta är född 1945 i Östersund, och växte upp i det forna belgiska Kongo, som sedan 1960 är Demokratiska Republiken Kongo. Där arbetade hennes föräldrar som missionärer med utbildning och hälsovård för Svenska Missionsförbundet.

Barndomen tog enligt egen utsago slut när hon som 13-åring återvände till Sverige för att tillbringa tonårstiden här. Som alla tonåringar kämpade hon för självständighet – parallellt med den självständighetskamp som präglade Kongo, och som skapade svallvågor över hela världen.

Margareta brevväxlade under denna tid med sina föräldrar, och resultatet finns i boken *Men det finns sådant hon inte skriver om*.

Margareta Andermo utbildade sig till journalist och hade under många år sin tjänst på Sveriges Radio Jönköping. Som journalist, med ett djupt engagemang för fred och icke-våld, har hon rapporterat från olika delar av världen.

I boken *Alla dessa längtans dagar*, som gavs ut 2024, berättar Andermo om föräldrarnas historia under Andra världskriget, då de arbetade med krigsfångar och brevväxlade med varandra. Boken rymmer en stor portion av längtan och förtvivlan, den handlar om kärlek och motstånd – och ställer frågor om vad det är att vara medmänniska.

Tematiken från Andermos böcker är aktuell i vår oroliga tid. Även nu ställer vi oss frågan om medmänsklighetens pris. Också idag förtvivlar vi över krigen, längtar efter fred och ställer oss frågan vad det betyder att vara en medmänniska; att göra mot andra som vi vill att de ska göra mot oss.

Motiveringen lyder: *Journalisten Margareta Andermo har inkännande skildrat missionskallelsens kraft. Under Andra världskriget arbetade hennes föräldrar med krigsfångar i Europa, och i det forna belgiska Kongo med utbildning och hälsovård. Erfarenheter från tidiga år har satt djupa spår i Andermos fängslade författarskap.*